

PIECZĘĆ BOGA I ZNAMIEŃ BESTII (CZ. I)

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 3 czerwca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 14,12; Ef 2,8-10; Mt 27,45-50; Ap 13,15-17; 14,4; Łk 5,18-26.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Widziałem też innego anioła wstępującego od wschodu słońca, który miał pieczęć Boga żywego i który zawołał głosem donośnym na czterech aniołach, którym zezwolono wyrządzić szkodę ziemi i morzu, mówiąc: Nie wyrządzicie szkody ani ziemi, ani morzu, ani drzewom, dopóki nie opatrzymy pieczęcią sług Boga naszego na czołach ich” (Ap 7,2-3).

Gdy studiujemy wydarzenia czasu końca powiązane ze znamieniem bestii, jednym z istotnych punktów, które zwracają naszą uwagę, jest różnica między tym, jak działa Bóg, a tym, jak działa wróg Boga i ludzkości.

Jak zauważyliśmy wcześniej, wielki bój między Chrystusem a szatanem dotyczy takich kwestii jak: lojalność, władza i oddawanie czci. Proroctwa opisujące bestię z 13. rozdziału *Apokalipsy Jana*, mały róg z 7. rozdziału *Księgi Daniela* oraz syna zatracenia z 2. rozdziału 2. *Listu do Tesaloniczan* przedstawia potęgę, która uzurpuje sobie władzę Boga, domaga się lojalności ludzi i ustanawia fałszywy system religijny. Czyni to, posługując się przemocą i przywilejem, a także przekupując ludzi i stosując system nagród — wszystko po to, by pozyskać ludzką cześć.

W przeciwieństwie do tego miłość jest wielką siłą motywującą w Królestwie Bożym. Zamiast czcić bestię, lud Boży znajduje największą radość i szczęście w wielbieniu Boga. Wierzący angażują się na rzecz Boga, bo wiedzą, jak On poświęcił się dla nich. Jest tylko jedna moc, która powstrzyma nas od przyjęcia znamienia bestii w czasie końca — miłość do Jezusa tak wielka, iż nic nie jest w stanie nas oderwać od Niego.

W lekcji tego tygodnia szerzej zbadamy te zagadnienia.

Jak już zauważyliśmy, w Ap 14,7 Bóg wzywa swój lud do oddawania czci Stwórcy. To jest przesłanie pierwszego anioła. W Ap 14,8 Bóg ostrzega ludzi przed Babilonem, systemem fałszywej religii, który swoimi korzeniami sięga starożytnego Babilonu. To jest przesłanie drugiego anioła.

W Ap 14,9-10 trzeci anioł ostrzega ludzkość przed oddawaniem czci bestii, wołając donośnym głosem:

— „Każdy, kto oddaje pokłon Bestii i jej obrazowi oraz nosi jej znamię na rękę lub na czoło, również będzie musiał pić przygotowane wino z kielicha gniewu Bożego” (BKR).

Przeczytaj Ap 14,12. Jakie dwie cechy ludu Bożego w czasie końca są podane w tym wersecie? Dlaczego obie są bardzo ważne?

Greckie słowo *hypomone*, przetłumaczone w *Biblii warszawskiej* jako *wytrwanie*⁵¹, dosłownie oznacza *niezłomną wytrzymałość*. W obliczu przemożnej opozycji i usilnego prześladowania w czasie końca Bóg będzie miał lud lojalny wobec Niego. Dzięki Jego łasce wierzący okażą niezłomną wytrzymałość, prowadząc teocentryczne oraz pełne łaski i posłuszeństwa życie.

Oddawanie czci Stwórcy (zob. Ap 14,7) jest bezpośrednim przeciwieństwem oddawania czci bestii (zob. Ap 14,9) i znajduje wyraz w przestrzeganiu przykazań Bożych i posiadaniu „wiary Jezusa” (Ap 14,12). Ostateczny konflikt, którego istotą będzie lojalność wobec Chrystusa albo lojalność wobec potęgi przedstawionej jako bestia, wiąże się z oddawaniem czci, a w samym jego centrum znajdzie się kwestia soboty.

Przeczytaj Rz 8,1-4; Ef 2,8-10; Kol 1,29. Czego te fragmenty listów Pawła uczą nas o efektach życia przez wiarę?

Żyjąc przez wiarę, przyjmujemy łaskę Bożą, a nasze życie ulega przemianom. Poświęceni wyznawcy Zbawiciela będą mieli nie tylko *wiarę w Jezusa*, ale także i *wiarę Jezusa*. Sam Jezus nada jakoś ich wierze, tak iż pozostaną wierni aż do śmierci, podobnie jak On.

Jak wierny jesteś Bogu w małych sprawach? Jak zapowiada to twoją wierność, gdy przyjdzie czas prawdziwej próby? (Zob. Łk 16,10).

⁵¹ BI: *wytrwałość*, BB: *cierpliwość*, NPD: *wierność* (przyp. red.).

Przeczytaj Mt 27,45-50. Czego ten fragment ewangelii uczy o doświadczeniu Chrystusa na krzyżu? Co Jezus miał na myśli, gdy zapytał Boga, dlaczego Go opuścił. Jak ta scena pomaga nam zrozumieć, czym jest *wiara Jezusa*?

Na krzyżu, otoczony ciemnością, dźwigając ciężar winy, hańby i potępień z powodu grzechów świata, odcięty od odczucia miłości Jego Ojca, Jezus polegał wyłącznie na więzi, jaką miał z Ojcem przez całe swoje życie. Żyjąc w zupełnej zależności od Ojca, także w spokojnym czasie, Jezus przygotowywał się na najgorszy czas męki na krzyżu. Zbawiciel ufał Ojcu, choć wszelkie okoliczności sugerowały zwątpienie. Choć wydawało się, że Bóg Go opuścił, Jezus nie poddał się temu odczuciu.

„Wśród strasznych ciemności, pozornie opuszczony przez Boga, wypił do dna kielich ludzkiej niedoli. W tych okropnych godzinach opierał się na otrzymanych dotąd dowodach akceptacji Ojca. Znał dobrze charakter swego Ojca; pojmował Jego sprawiedliwość, miłosierdzie i wielką miłość. Przez wiarę pozostawał w Nim, a Jego największą radością było posłuszeństwo boskiej woli. I gdy w pokorze oddał się Bogu, poczucie utraty przychylności Ojca minęło. Przez wiarę Chrystus zwyciężył”⁵².

Wiara Jezusa jest tak głęboka, tak ufna i tak zagorzała, iż wszystkie demony we wszechświecie i wszystkie próby na ziemi nie mogą nią wstrząsnąć. To jest wiara, która ufa nawet wtedy, gdy nie widzi; wierzy, gdy nie rozumie; trzyma się, gdy wydaje się, że rezygnacja jest jedynym wyjściem. *Wiara Jezusa* jest Jego darem, który przyjmujemy przez wiarę. Ten dar da nam wytrwanie w nadchodzącym kryzysie. To właśnie *wiara Jezusa* wlana w nasze serce pozwoli nam czcić Chrystusa ponad wszystko i niezłomnie trwać wtedy, gdy bestia będzie usiłowała narzucić wszystkim swoje znamię.

Jednak wiara Jezusa nie pojawia się nagle i niespodziewanie. Lud Boży uczy się żyć przez wiarę dzień po dniu już teraz. W dobrych i złych chwilach, gdy Bóg wydaje się bliski i gdy wydaje się daleki, mamy żyć przez wiarę. „Sprawiedliwi z wiary żyć będą” (Ga 3,11; zob. także Ha 2,4). Teraz jest czas przygotowania. Każda próba, z której wychodzimy zwycięsko przez wiarę, przynosi cenny owoc w naszym życiu.

Pomyśl o chwilach, gdy wydawało ci się, że nie masz już przyszłości i mogłeś się trzymać jedynie wiary. Jak przetrwałeś te chwile? Czego się z tego nauczyłeś? Jak to, czego doświadczyłeś, może pomóc innym, którzy przeżywają podobne doświadczenia?

⁵² Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 558-559.

Proroctwo dotyczące znamienia bestii mówi o religijnej nietolerancji, wykluczeniu ekonomicznym, prześladowaniu, a w końcu także wyroku śmierci. To zdumiewające, ale proroctwo to jest także przesłaniem otuchy. Nawet w najgorszych czasach Bóg podtrzyma swoich „świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa” (Ap 14,12). Wśród tych przykazań jest oczywiście czwarte przykazanie dekalogu nakazujące świętowanie siódmego dnia tygodnia, soboty.

Proroctwo o znamieniu bestii w 13. rozdziale *Apokalipsy Jana* mówi o szczytowym okresie wielkiego boju, wojny szatana przeciwko Bogu. Bronią szatana w tej walce jest zwiedzenie. 13. rozdział *Apokalipsy Jana* mówi o czasie w nieodległej przyszłości, gdy diabeł będzie działał przez ziemskie moce religijno-polityczne przedstawione jako bestie, posługujące się przemocą i przymusem.

Oczywiście prześladowania religijne nie są niczym nowym. Istnieją, odkąd Kain zabił Abła za to, że ten oddawał cześć Bogu w sposób nakazany przez Niego (zob. Rdz 4,1-8). Jezus powiedział, że prześladowania będą spotykać wierzących od pierwszego wieku istnienia chrześcijaństwa i dziać się tak będzie przez wszystkie kolejne wieki. Ostrzegł swoich wyznawców:

— „Nadchodzi godzina, gdy każdy, kto was zabije, będzie mniemał, że spełnia służbę Bożą” (J 16,2; zob. także Mt 10,22; 1 P 4,12).

Proroctwo o znamieniu bestii mówi o ostatnim ogniwie w łańcuchu bezbożności. Podobnie jak było w przypadku prześladowań w przeszłości, tak i znamię to ma na celu zmusić wszystkich do przyjęcia kultu i wierzeń nieopartych na Słowie Bożym.

Przeczytaj Ap 13,15-17. Czego lud Boży w czasie końca doświadczy w związku z ostatnim kryzysem w dziejach świata?

Proroctwo mówi, że prześladowanie zacznie się od ekonomicznego wykluczenia — *nikt nie będzie mógł kupować ani sprzedawać*, jeśli nie będzie miał *znamienia*. Gdy to nastąpi, wielu ludzi się podda. Każdy, kto będzie trwał w oporze, narazi się na wyrok śmierci.

Diabeł przygotowuje chrześcijan z imienia, ucząc ich zawierania kompromisów w ich religijnym życiu, tak by przyjęli znamię bestii, gdy nastąpi ostateczna próba. Miłość Boga do nas będzie nas wzmacniać i da nam wytrwanie w trudnym czasie.

Przeczytaj Ga 6,7-9. Choć wersety te nie dotyczą wprost kontekstu wydarzeń czasu końca, dlaczego zasada ta odnosi się także do kwestii znamienia bestii? Jak możemy wytrwać w wierności wobec Boga?

Przeczytaj Ap 13,1-2. Skąd wzięła się bestia i kto dał jej władzę?

Pierwsza bestia przedstawiona w 13. rozdziale *Apokalipsy Jana* otrzymała od smoka swoją moc, swój tron i swoją wielką władzę. W Ap 12,9; 20,2 zidentyfikowano smoka jako szatana. Szatan jest przebiegłym wrogiem i działa przy pomocy ziemskich potęg. W Ap 12,3-5 czytamy, że *smok* (diabeł) usiłował zabić Dziecię, gdy tylko się urodzi. To Dziecię zostało potem „porwane do Boga i do Jego tronu” (Ap 12,5). Oczywiście chodzi tu o Chrystusa. Usiłując zgładzić Chrystusa, szatan posłużył się Herodem, który był wasalem cesarskiego Rzymu. To rzymski namiestnik, Piłat, skazał Chrystusa na śmierć, to rzymscy kaci Go ukrzyżowali, to rzymski strażnik przebił Jego bok włócznią i to rzymscy żołnierze strzegli Jego grobu. Według Ap 13,2 smok, to jest szatan, działając przy pomocy pogańskiego Rzymu, przygotował władzę nowej potędze — bestii.

„Choć smok oznacza przede wszystkim szatana, w dalszej kolejności symbolizuje także Cesarstwo Rzymskie. (...) Potęgą, która zastąpiła Cesarstwo Rzymskie i otrzymała od smoka »siłę swoją i tron swój, i wielką moc« (Ap 13,2), to oczywiście papieski Rzym”⁵³. Amerykański historyk Alexander C. Flick (1869-1942) napisał, że „na ruinach cesarskiego Rzymu wyrosło wielkie moralne imperium w *olbrzymiej formie Kościoła rzymskiego*”⁵⁴.

Przeczytaj Ap 13,3; 14,4. Jakie różnice zauważasz w tych wersetach?

W przeciwieństwie do *całej ziemi* idącej za bestią, Bóg będzie miał lud, który *podąży za Barankiem*. Jak to było zawsze, tak i teraz będą tylko dwie możliwości do wyboru — za Jezusem albo przeciwko Niemu. Nigdy nie było i nie będzie neutralnego stanowiska w wielkim boju. Brak zupełnego zaangażowania po stronie Jezusa oznacza bardziej lub mniej świadome wybranie przeciwnej Jemu strony.

„I będziecie w nienawiści u wszystkich dla imienia mego, ale kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony” (Mt 10,22). W jakim stopniu jesteś gotowy wytrwać do końca?

⁵³ *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 7, Hagerstown 1980, s. 817.

⁵⁴ Alexander Clarence Flick, *The Rise of the Mediaeval Church and Its Influence on the Civilisation of Western Europe from the First to the Thirteenth Century*, Nowy Jork–Londyn 1909, s. 150 (przyp. red.).

Przeczytaj Ap 13,4-5. Jakie szczególne cechy bestii zostały wskazane w tych wersetach?

Pierwsza bestia z *Apokalipsy Jana* to fałszywa religia wyrosła z pogańskiego Rzymu, która stała się ogólnoswiatowym kultem. Według Ap 13,5 jest to bluźniercza potęga. Według *Nowego Testamentu* bluźnierstwo polega między innymi na przypisywaniu sobie uprawnień należących do Boga i zajmowaniu w ten sposób miejsca Boga.

Przeczytaj Łk 5,18-26 oraz J 10,33. Jakie dwa wymiary bluźnierstwa są wskazane w tych wersetach?

Jezus był przez żydowskich przywódców oskarżany o bluźnierstwo. W Jego przypadku oskarżenia te były zupełnie bezpodstawne, bo On jest Bogiem w pełnym znaczeniu tego słowa, więc ma całą władzę należącą do Boga, w tym władzę odpuszczania grzechów. Jezus powiedział:

— „Tak długo jestem z wami i nie poznałeś mnie, Filipie? Kto mnie widział, widział Ojca; jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca?” (J 14,9).

W 1 Tm 2,5 czytamy, że jest tylko jeden Pośrednik między Bogiem i ludźmi, człowiek Jezus Chrystus. Wbrew temu Kościół rzymski uczy, że jego kapłani są pośrednikami między Bogiem a grzeszną ludzkością. Ale kapłani, jako grzeszni ludzie, nie mogą być naszymi pośrednikami, bo sami potrzebują Pośrednika. Bluźnierstwo jest także zdefiniowane jako twierdzenie, że człowiek może być równym Bogu czy zajmować miejsce Boga. Tymczasem autorytatywne katolickie źródło kościelne donosi, że „papież posiada godność tak wielką i jest tak wywyższony, iż nie jest już jedynie człowiekiem (...), jest niejako Bogiem na ziemi”⁵⁵. Papież Leon XIII, panujący w latach 1878-1903, chętnie oświadczył: „Zajmujemy na tej ziemi miejsce Boga Wszechmogącego”⁵⁶.

Te stwierdzenia nabierają jeszcze wyraźniejszego sensu, gdy zestawimy je z faktem, iż człon Anty- w słowie Antychryst nie zawsze oznacza *przeciw*, ale czasami znaczy również *w miejsce/zamiast*. Tak więc Antychryst to ktoś, kto stawia siebie *w miejsce Chrystusa*. Czy cokolwiek może pełniej wyczerpywać znamiona bluźnierstwa?

⁵⁵ Art. *papa*, w: Lucius Ferraris, *Prompta Bibliotheca*, t. 7, Wenecja 1782, s. 25-29.

⁵⁶ *The Great Encyclical Letters of Pope Leo XIII*, Nowy Jork 1903, s. 193.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Od samego początku wielkiego konfliktu w niebie celem szatana było obalenie prawa Bożego. Zamierzał tego dokonać poprzez rozpętanie rebelii przeciw Stworzycielowi i chociaż został usunięty z nieba, przeniósł identyczne działania wojenne na ziemię. Zwodzi ludzi i bezustannie dąży do tego, aby łamali oni prawo Boże. Bez względu na to, czy cel ten zostanie osiągnięty przez odrzucenie całego prawa, czy jednego z jego przykazań, ostateczny rezultat będzie taki sam. (...).

Zamierzając wzbudzić pogardę dla Bożych ustaw, szatan wypaczył nauki *Biblii*, a powstałe w taki sposób błędy włączył do zasad wiary tysięcy tych, którzy twierdzą, że wierzą *Pismu Świętemu*. Ostatnie wielkie starcie pomiędzy prawdą i błędem to po prostu ostatnia bitwa w długim boju o prawo Boże. Do tego momentu właśnie się zbliżamy — do bitwy pomiędzy prawami ludzimi a przykazaniami Jahwe, pomiędzy religią *Biblii* a religią baśni i tradycji”⁵⁷.

W *Apokalipsie Jana* boska cześć nierozzerwalnie wiąże się z rolą Boga jako Stwórcy. Istotą wielkiego boju między dobrem a złem, w tym także kwestii znamienia bestii, jest to, czy Bóg jest godny otrzymywać cześć od tych, których stworzył.

Jak zauważyliśmy, Chrystus jako Stwórca jest prawdziwym obiektem czci wyrażanej przez świętowanie soboty. Jezus objaśnił prawdziwe znaczenie tego dnia, nazywając siebie jego Panem (zob. Mt 12,8; Mk 2,28; Łk 6,5). Sobota jest dla nas wiecznym przypomnieniem naszej tożsamości. Uświadamia nam, kim jesteśmy jako ludzie. Nadaje wartość każdemu człowiekowi. Nieustannie utwierdza przekonanie, że jesteśmy stworzonymi istotami, a nasz Stwórca jest godny naszej lojalności i czci. Dlatego diabeł tak nienawidzi soboty. Jest ona złotym ogniwem, które łączy nas ze Stwórcą i dlatego odegra tak ważną rolę w ostatecznym kryzysie.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jakie zasady przyświecają pretensji do władzy *bestii, która wyszła z morza*? W jaki sposób podobne postawy mogą się pojawiać w twoim sercu, nawet nieświadomie dla ciebie?

2. Jak odpowiedziałbyś tym, którzy twierdzą, że wiara w realnie istniejącego szatana jest prymitywnym przesądem i że wykształceni i inteligentni ludzie nie mogą czegoś takiego traktować poważnie? Jakich argumentów mógłbyś użyć?

⁵⁷ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 351.

DZIEŃ EDUKACJI ADWENTYSTYCZNEJ

2. kwartał • Zbiórka darów 10 czerwca • Projekt Wyższej Szkoły Teologiczno-Humanistycznej

Dokończenie remontu pokoi w akademiku. W tym roku Wyższa Szkoła Teologiczno-Humanistyczna w Podkowie Leśnej postanowiła zrealizować dwa projekty mające na celu polepszenie życia i jakości codziennego funkcjonowania studentów na kampusie uczelni. Kilka pokoi zostało już wyremontowanych, dzięki czemu studenci mogą w dobrych warunkach uczyć się, rozwijać swoje zainteresowania i spotykać się ze sobą nawzajem. Zostało jednak jeszcze kilka, które wymagają remontu.

Zmiana nawierzchni boiska do siatkówki i koszykówki na terenie kampusu. Poza tym, w trosce o zdrowie i czas wolny studentów, pojawił się także projekt zmiany nawierzchni boiska do siatkówki i koszykówki. Od kilkudziesięciu lat studenci (jak również pracownicy uczelni) od wiosny do późnej jesieni razem z przyjaciółmi z sąsiedztwa uprawiają gry zespołowe. By nadal było to możliwe, potrzebne są środki na rewitalizację boiska. Oba te projekty będą służyć nie tylko obecnym, ale także przyszłym pokoleniom studentów.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas nabożeństwa sobotniego w trakcie osobnej kolektory lub w przeznaczonych na ten cel kopertach.
2. Dar na projekt można również przekazać bezpośrednio na konto Zarządu Kościoła: **59 1750 0012 0000 0000 3024 9267**, z dopiskiem: **WSTH**.